

gen resulterede i, at komiteen ikke afgav nogen udtalelse om forslaget.

Det er erfaringen, at Kommissionen i sådanne tilfælde som altovervejende hovedregel udsender en forordning og offentliggør denne i overensstemmelse med det fremlagte forslag. Forordningen blev offentliggjort den 13. oktober 1995 til ikrafttrædelse med virkning fra den 20. oktober 1995.

På baggrund af en forventning om, at Kommissionen ville offentliggøre nævnte ændring til forordning om handelsnormer for æg, besluttede man i slutningen af september 1995 at afvente en afklaring af, om nævnte ændring til forordning om handelsnormer for æg ville blive offentliggjort, inden mærkningen af buræg i modstrid med de gældende regler håndhæves.

Efter lovliggørelsen af mærkningen af emballage med æg fra burhøns ville der i overensstemmelse med straffelovens § 3, stk. 1, ikke længere være grundlag for at gennemføre strafefølgning af virksomheder, som før den 20. oktober 1995 har mærket æg fra burhøns med produktionsmetoden.

Den af hr. Christian Mejdahl citerede udtalelse skal ses i dette perspektiv, og jeg finder det forsvarligt, at man i det foreliggende tilfælde kort før offentliggørelsen af de nye regler har fraveget den almindelige praksis om at håndhæve de gældende regler, uanset om man arbejder på at ændre disse.

Christian Mejdahl (V):

Jeg skal først sige tak til ministeren for svaret. Men ét er jo at citere fra og tage udgangspunkt i et referat i en avis. Jeg er også i besiddelse af et brev, som Landbrugsministeriet har skrevet til Dansk Fjerkræråd, hvor der står: »... og indtil det er afklaret, hvorvidt Kommissionen vil søge forordningen om handelsnormer for æg ændret på det pågældende område, finder ministeriet ikke, at anvendelse af betegnelsen buræg bør pålægges sanktion.«

Jeg synes ikke rigtigt, at det rimer, for jeg er vidende om, at hvis ikke en mark er på en vis størrelse og ovenikøbet har en vis bredde, så falder hammeren prompte med henvisning til, at det er i strid med et EF-direktiv. Jeg vil gerne spørge ministeren: Er det en lighed, som ministeren finder rimelig?

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Christian Mejdahl, at jeg var lidt omhyggelig med at opremse tidsforløbet og de mange datoer. Jeg tror, at man skal huske på, hvilken debat der var på daværende tidspunkt om netop dette problem. Vi stod altså i en situation, hvor vi var meget sikre på, at vi ville få en meddelelse fra Kommissionen om, at vi for fremtiden kunne mærke med buræg. Når man ved, at der måske inden for meget kort tid vil komme en anden forordning, så foretager man selvfølgelig en overvejelse af, med hvilken energi man så skal forfølge nogle ting; det er en afvejning, man altid må foretage sig. Jeg synes, at vi handlede rigtigt fra ministeriets side i den pågældende situation.

Christian Mejdahl (V):

Med hensyn til substansen, altså ud over det principielle i det her, så er jeg vidende om, at Forvaltningskomiteen har godkendt individuel mærkning i EU-landene. Så jeg vil godt spørge ministeren, om det vil sige, at hollandske og tyske æg kan finde vej til danske forretninger uden mærkning med den ulighed, som det giver både i forbrugeroplysningen og i administrationen af ordningen.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg bliver hr. Christian Mejdahl svar skyldig på det meget konkrete spørgsmål, som vel ligger uden for rammerne af det stillede. Men jeg vil gerne søge at komme tilbage med et konkret svar på det.

Peder Sønderby (V):

Ministeren svarede på det principielle i spørgsmålet fra hr. Mejdahl, men jeg vil godt spørge til det praktiske: Når nu landbrugskommissæren kommer til Danmark i løbet af kort tid, vil ministeren så drøfte det, så vi kan få denne sag afklaret hurtigt?

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg må tilstå, at jeg er ikke helt klar over, hvad det er, hr. Sønderby mener, jeg bør drøfte med kommissæren.

Peder Sønderby (V):

Ministeren sagde i sit svar før, at det var drøftet i Kommissionen, og at man skulle prøve på at få